

กฎกระทรวง

ควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง

พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๗ (๑) (๓) (๕) และ (๗) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

“ไอน้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า ไอน้ำมันเบนซิน และให้หมายความรวมถึง ไอของน้ำมันเชื้อเพลิงอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“ระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๑ (vapour recovery system stage I)” หมายความว่า ระบบป้องกันการแพร่กระจายของไอน้ำมันเชื้อเพลิงไปสู่บรรยากาศ ระหว่างดึงเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงกับรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงในขณะถ่ายเทน้ำมันเชื้อเพลิง หรือระหว่างการถ่ายเทน้ำมันเชื้อเพลิงจากรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงลงสู่ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดินในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

“ระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๒ (vapour recovery system stage II)” หมายความว่า ระบบป้องกันการแพร่กระจายของไอน้ำมันเชื้อเพลิงไปสู่บรรยากาศ ระหว่างการถ่ายเทน้ำมันเชื้อเพลิงจากหัวจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงลงสู่ถังน้ำมันเชื้อเพลิงของรถในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

“หน่วยควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง (vapour recovery unit)” หมายความว่า ระบบท่อ ถัง และอุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการเปลี่ยนสถานะของไอน้ำมันเชื้อเพลิงให้เป็นของเหลว

“รถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า ยานพาหนะขนส่งน้ำมันทางบกที่มีถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงตรึงไว้ด้านบน ทั้งนี้ เว้นแต่รถไฟ

หมวด ๑
ระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง

ข้อ ๒ ให้มีการติดตั้งระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงตามลักษณะ เขตพื้นที่ และภายในสถานที่ดังต่อไปนี้

(๑) ระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๑

(ก) ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี และเขตพื้นที่อื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๑. สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ก

๒. คลังน้ำมันเชื้อเพลิง

๓. สถานที่เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีการรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงโดยรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง

๔. สถานที่ที่มีการรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงโดยระบบขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงทางท่อและจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงให้กับรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงภายในสถานที่ดังกล่าวข้างต้น

๕. สถานที่อื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(ข) ในเขตพื้นที่ทั่วประเทศ

๑. สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ข

๒. สถานที่อื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) ระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๒

(ก) ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี และเขตพื้นที่อื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๑. สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ข

๒. สถานที่อื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(ข) ในเขตพื้นที่ทั่วประเทศตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๑. สถานที่ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๓ ห้ามมิให้รถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงที่ไม่ได้ติดตั้งระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง
ลักษณะที่ ๑ รับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีไอน้ำมันเชื้อเพลิงภายในสถานที่ตามข้อ ๒ แม้ว่าสถานที่
ดังกล่าวจะมีการติดตั้งระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๑ แล้วก็ตาม

หมวด ๒
หน่วยควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง

ข้อ ๔ หน่วยควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องประกอบด้วยอุปกรณ์ความปลอดภัยและ
ส่วนประกอบที่จำเป็นตามมาตรฐานที่กรมธุรกิจพลังงานกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หน่วยควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงตามวรรคหนึ่งต้องสามารถควบคุมการปล่อยทิ้งไอน้ำมัน
เชื้อเพลิงได้ตามมาตรฐานที่กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

ข้อ ๕ ให้ติดตั้งหน่วยควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงในสถานที่ดังต่อไปนี้

- (๑) คลังน้ำมันเชื้อเพลิง
- (๒) สถานที่เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีการรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงโดยรถขนส่งน้ำมัน
เชื้อเพลิง
- (๓) สถานที่ที่มีการรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงโดยระบบขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงทางท่อและ
จ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงให้กับรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง

ข้อ ๖ ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงตามแนวตั้งชนิดหลังคาลอย (floating roof) หรือชนิดหลังคาลอย
ภายใน (internal floating roof) ต้องจัดให้มีหน่วยควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง

ข้อ ๗ ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงตามแนวตั้งชนิดหลังคาติดตาย (fixed roof) หรือถังเก็บน้ำมัน
เชื้อเพลิงตามแนวนอน ต้องจัดให้มีระบบท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิงจากถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไปยังบริเวณรับ
หรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง หรือติดตั้งหน่วยควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงหรือโดยวิธีการอื่นใดที่สามารถกำจัด
ไอน้ำมันเชื้อเพลิงได้อย่างมีมาตรฐานเช่นหน่วยควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง

ข้อ ๘ ผู้ประกอบกิจการควบคุมต้องตรวจสอบและทดสอบระบบของหน่วยควบคุมไอน้ำมัน
เชื้อเพลิงอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้การปล่อยทิ้งไอน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายว่าด้วยการ
ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

หากการตรวจสอบและทดสอบตามวรรคหนึ่งพบว่าค่าการปล่อยทิ้งของไอน้ำมันเชื้อเพลิงเกิน
มาตรฐานค่าเฉลี่ยที่กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

ผู้ประกอบการควบคุมต้องปรับปรุงระบบของหน่วยควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อให้อากาศที่ระบายออกเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนดโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๘ แบบของหน่วยควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องแสดงรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) แบบแปลน

(๒) แบบด้านข้าง

(๓) แบบรูปตัด

(๔) แบบฐานราก

(๕) แบบแสดงรายละเอียดของระบบท่อ ถัง และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้สามารถตรวจสอบได้

แบบตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้ใช้มาตราส่วนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕๐

ข้อ ๑๐ ระบบรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องเป็นชนิดที่มีการรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงเฉพาะด้านใต้ถัง (bottom loading) และต้องแสดงรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) แบบแปลน

(๒) แบบด้านข้าง

(๓) แบบรูปตัด

(๔) แบบฐานราก

(๕) แบบแสดงรายละเอียดการติดตั้งของแท่นรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงพร้อมด้วยระบบท่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการควบคุมการรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงให้สามารถตรวจสอบได้

แบบตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้ใช้มาตราส่วนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕๐

ข้อ ๑๑ ถังเก็บไอน้ำมันเชื้อเพลิงในระบบหน่วยควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องอยู่ห่างจากแนวเขตของสถานที่ตามข้อ ๕ ไม่น้อยกว่า ๘.๐๐ เมตร และต้องอยู่ห่างจากที่พักอาศัยหรือสิ่งทีก่อให้เกิดเปลวไฟหรือประกายไฟไม่น้อยกว่า ๒๐.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๒ ในกรณีหน่วยควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงมีอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดอุณหภูมิถึงระดับที่น้ำมันเชื้อเพลิงสามารถลุกไหม้ได้เอง (auto ignition temperature) อุปกรณ์ดังกล่าวต้องอยู่ห่างจากถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไม่น้อยกว่า ๒๐.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๓ ข้อต่อของแท่นรับหรือแท่นจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงต้องออกแบบ และทดสอบตามข้อกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นชนิดที่ใช้กับน้ำมันเชื้อเพลิงโดยเฉพาะ และออกแบบให้สามารถรับแรงดันใช้งานได้ไม่น้อยกว่า ๕๑๑ กิโลปาสกาล (๗๕ ปอนด์ต่อตารางนิ้ว) และต้องสามารถทนแรงดันได้ไม่น้อยกว่า ๑.๕ เท่าของแรงดันออกแบบ

(๒) มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๐๑.๖ มิลลิเมตร (๔ นิ้ว)

(๓) ในกรณีมีข้อต่อหลายตัว ระยะห่างในแนวระนาบของจุดศูนย์กลางของข้อต่อแต่ละตัวต้องห่างกันไม่น้อยกว่า ๒๕๔ มิลลิเมตร (๑๐ นิ้ว) แต่ต้องไม่เกิน ๑.๘๓ เมตร (๖ ฟุต)

(๔) ติดตั้งสูงจากระดับพื้นดินระหว่าง ๐.๔๕๘ เมตร (๑.๕ ฟุต) ถึง ๑.๒๒ เมตร (๔ ฟุต)

ข้อ ๑๔ ระบบท่อสำหรับควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงต้องมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๑๐๑.๖ มิลลิเมตร (๔ นิ้ว) และปลายท่อต้องติดตั้งข้อต่อขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๐๑.๖ มิลลิเมตร (๔ นิ้ว)

ข้อ ๑๕ ระบบอุปกรณ์ควบคุมการจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงของแท่นจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงต้องออกแบบตามข้อกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) ระบบอุปกรณ์ควบคุมการจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงขั้นที่ ๑ ต้องประกอบด้วยมิเตอร์และวาล์วควบคุมปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิง และ

(๒) ระบบอุปกรณ์ควบคุมการจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงขั้นที่ ๒ ต้องประกอบด้วยระบบสัญญาณจากเครื่องตรวจวัดระดับน้ำมันเชื้อเพลิงของถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อทำหน้าที่ควบคุมปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงมิให้ล้นถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงขณะถ่ายเทน้ำมันเชื้อเพลิง

หมวด ๓

การควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงของสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ก

และสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ข

ข้อ ๑๖ สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ก และสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ข ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตามข้อ ๒ (๑) (ก) และ (ข) ต้องจัดให้มีระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๑ ซึ่งมีลักษณะ วิธีการติดตั้ง และการทดสอบ ดังต่อไปนี้

(๑) แบบของระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๑ ต้องแสดงรายละเอียดการติดตั้งระบบท่อ และอุปกรณ์ควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง

(๒) ท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้สำหรับระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องทำด้วยวัสดุที่มีความมั่นคงแข็งแรงและไม่ทำปฏิกิริยากับน้ำมันเชื้อเพลิง จะเป็นท่อชั้นเดียวหรือสองชั้นก็ได้ และมีความลาดเอียงไม่น้อยกว่า ๑ ต่อ ๑๐๐ ทลาดลงไปทางด้านถึงเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน

(๓) ข้อต่อท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิงต้องเป็นชนิดที่สามารถป้องกันไอน้ำมันเชื้อเพลิงรั่วไหล (dry break fitting) และต้องมีฝาครอบปิดไว้ในขณะที่ไม่มีการถ่ายเทน้ำมันเชื้อเพลิง

(๔) ต้องติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันการเติมน้ำมันเชื้อเพลิงล้นถึง (overfill protection) ที่ข้อต่อที่รับน้ำมันเชื้อเพลิงหรือข้อต่อท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิง

(๕) ต้องติดตั้งอุปกรณ์นิรภัยแบบระบายความดันและสูญญากาศที่ปลายท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งมีลักษณะและการทดสอบ ดังต่อไปนี้

(ก) อุปกรณ์นิรภัยต้องเริ่มเปิดระบายที่ความดันไม่น้อยกว่าค่าความดันที่เกิดขึ้นในขณะถ่ายเทน้ำมันเชื้อเพลิงจากรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงลงสู่ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน แต่ต้องไม่มากกว่าความดันออกแบบของถัง และเปิดระบายความดันสูญญากาศ เมื่อเกิดสูญญากาศภายในถังที่มีความดันสูญญากาศไม่เกิน ๒,๐๐๐ ปาสกาล (๘ นิ้วน้ำ)

(ข) ต้องทำการทดสอบอุปกรณ์นิรภัยดังกล่าวทุกสองปี

(๖) ระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงจะต้องติดตั้งตามข้อกำหนดข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) ระบบท่อแยก (two point systems) ต้องจัดให้มีข้อต่อที่รับน้ำมันเชื้อเพลิงและข้อต่อท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิง สำหรับถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดินแต่ละถัง ข้อต่อท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิงที่ต่อกับสายอ่อนของรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อนำไอน้ำมันเชื้อเพลิงกลับสู่ถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องมีขนาดใหญ่กว่าท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิงส่วนที่แยกไปต่อระบายไอน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อให้ไอน้ำมันเชื้อเพลิงไหลกลับเข้าสู่ถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงได้สะดวก ดังตัวอย่างภาพประกอบที่ ๑ ทำขงกฎกระทรวงนี้

(ข) ระบบท่อสองชั้น (coaxial systems) ต้องจัดให้มีข้อต่อสองชั้นสำหรับรับน้ำมันเชื้อเพลิงและนำไอน้ำมันเชื้อเพลิงกลับไว้ในท่อเดียวกันที่ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดินแต่ละถัง และมีข้อต่อที่รับน้ำมันเชื้อเพลิงสามทาง (coaxial delivery elbow) แยกต่อไปยังสายอ่อนของรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ดังตัวอย่างภาพประกอบที่ ๒ ทำขงกฎกระทรวงนี้

(ค) ระบบท่อร่วม (manifolded systems) ต้องจัดให้มีท่อร่วมของท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดินหลายถัง เพื่อลดจำนวนข้อต่อท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิง และต้องติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันน้ำมันเชื้อเพลิงไหลเข้าท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิง เช่น ลิ้นแบบลูกลอย (extractable ball float valve) ที่จุดต่อท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิงกับท่อร่วม เพื่อป้องกันน้ำมันเชื้อเพลิงไหลเข้าท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิง ดังตัวอย่างภาพประกอบที่ ๓ ทำขงกฎกระทรวงนี้ แต่สำหรับกรณีจุดต่อท่อร่วม

อยู่สูงกว่าถึงขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ไม่ต้องติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันน้ำมันเชื้อเพลิงไหลเข้าสู่ท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิงก็ได้ ดังตัวอย่างภาพประกอบที่ ๔ ทำขกฎกระทรวงนี้

(๓) เมื่อติดตั้งระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๑ เสร็จแล้ว ก่อนการใช้งานต้องทำการทดสอบระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงด้วยความดันไม่น้อยกว่า ๐.๗๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร (๑ ปอนด์ต่อตารางนิ้ว) หลังจากทิ้งไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ นาที ต้องไม่ปรากฏรอยรั่วซึมใด ๆ หรือทำการทดสอบโดยวิธีอื่นตามที่กรมธุรกิจพลังงานกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๔) ให้มีการทดสอบระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๑ ทุกสองปีโดยใช้ก๊าซเฉื่อยอัดด้วยความดันไม่น้อยกว่า ๐.๐๗ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร (๑ ปอนด์ต่อตารางนิ้ว) หลังจากทิ้งไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ นาที ต้องไม่ปรากฏรอยรั่วซึมใด ๆ หรือทำการทดสอบโดยวิธีอื่นตามที่กรมธุรกิจพลังงานกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๕) การถ่ายเทน้ำมันเชื้อเพลิงจากรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงลงสู่ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดินที่ติดตั้งระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๑ ต้องกระทำโดยรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงที่ติดตั้งระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๑

ข้อ ๑๗ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ข ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตามข้อ ๒ (๒) (ก) และ (ข) ต้องจัดให้มีระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๒ ซึ่งมีลักษณะ วิธีการติดตั้ง และการทดสอบ ดังต่อไปนี้

(๑) แบบของระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๒ ต้องแสดงรายละเอียดการติดตั้งระบบท่อ ตู้จ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง และอุปกรณ์ควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง

(๒) ตู้จ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงต้องมีอุปกรณ์ ดังต่อไปนี้

(ก) ต้องมีหัวจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นชนิด ๒ ชั้น โดยมีช่องทางจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง และช่องทางสำหรับให้ไอน้ำมันเชื้อเพลิงไหลกลับคืนสู่ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน

(ข) ต้องมีสายอ่อนเติมน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นชนิด ๒ ชั้น โดยมีช่องทางจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง และช่องทางสำหรับให้ไอน้ำมันเชื้อเพลิงไหลกลับคืนสู่ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน

(๓) ต้องติดตั้งลิ้นก้นกลับ (vapour check valve) ที่ระบบท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อป้องกันไอน้ำมันเชื้อเพลิงในระบบไหลย้อนกลับออกจากหัวจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง

(๔) ท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิงจะต้องทำด้วยวัสดุที่มีความมั่นคงแข็งแรงและไม่ทำปฏิกิริยากับน้ำมันเชื้อเพลิง จะเป็นท่อชั้นเดียวหรือสองชั้นก็ได้ และลาดเอียงไม่น้อยกว่า ๑ ต่อ ๑๐๐ ลาดลงไปทางด้านถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน

(๕) การต่อท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิงของแต่ละถังเข้าร่วมกันจะต้องติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันน้ำมันเชื้อเพลิงไหลเข้าท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิง เช่น ลิ้นแบบลูกลอย (ball float valve) เพื่อป้องกันน้ำมันเชื้อเพลิงไหลเข้าไปในท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิงหรือเข้าไปในถังอื่นในขณะที่รถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงถ่ายเทน้ำมันเชื้อเพลิงลงถึงเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน

(๖) การติดตั้งระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๒ จะต้องเป็นชนิดระบบสุญญากาศ (vacuum assist systems) โดยต้องจัดให้มีเครื่องสูบลมสุญญากาศ (vacuum pump) ติดตั้งอยู่ในตู้จ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือในระบบท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิง และเครื่องสูบลมสุญญากาศนี้ต้องสามารถปรับการเปลี่ยนแปลงแรงดูดให้สัมพันธ์กับอัตราการไหลของน้ำมันเชื้อเพลิงที่กำลังไหลลงสู่ถังน้ำมันเชื้อเพลิงของรถ เพื่อป้องกันไม่ให้ถังน้ำมันเชื้อเพลิงของรถเสียหาย ดังตัวอย่างภาพประกอบที่ ๕ ท้ายกฎกระทรวงนี้

(๗) เมื่อติดตั้งระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๒ เสร็จแล้ว ก่อนการใช้งานต้องทำการทดสอบระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงด้วยความดันไม่น้อยกว่า ๐.๗๐ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร (๑๐ ปอนด์ต่อตารางนิ้ว) หลังจากทิ้งไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ นาที ต้องไม่ปรากฏรอยรั่วซึมใด ๆ หรือทำการทดสอบโดยวิธีอื่นตามที่กรมธุรกิจพลังงานกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๘) ให้มีการทดสอบระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๒ ทุกสองปีโดยใช้ก๊าซเฉื่อยอัดด้วยความดันไม่น้อยกว่า ๐.๐๗ กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร (๑ ปอนด์ต่อตารางนิ้ว) หลังจากทิ้งไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ นาที ต้องไม่ปรากฏรอยรั่วซึมใด ๆ หรือทำการทดสอบโดยวิธีอื่นตามที่กรมธุรกิจพลังงานกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

การควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงของรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง

ข้อ ๑๘ รถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ก สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ข คลังน้ำมันเชื้อเพลิง สถานที่เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีการรับหรือถ่าย

น้ำมันเชื้อเพลิงโดยรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง และสถานที่ที่มีการรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงโดยระบบขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงทางท่อและจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงให้กับรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงในเขตพื้นที่ตามข้อ ๒ (๑) (ก) และ (ข) ต้องเป็นรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงที่รับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงได้ถึง (bottom loading) และติดตั้งระบบควบคุมโอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๑

ข้อ ๑๙ ระบบควบคุมโอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๑ ของรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงต้องมีอุปกรณ์ความปลอดภัยและส่วนประกอบที่จำเป็นตามมาตรฐานที่กรมธุรกิจพลังงานกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และต้องติดตั้งตามแบบที่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๒๐ ข้อต่อที่ใช้สำหรับการรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงได้ถึง (bottom loading) ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นชนิดพ็อพเพ็ทวาล์ว (poppet valve) มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๐๑.๖ มิลลิเมตร (๔ นิ้ว) สามารถเปิดได้ลึก ๕๐.๘ มิลลิเมตร (๒ นิ้ว) โดยวัดจากหน้าสัมผัสหน้าสุด ตามมาตรฐาน API RP 1004 Bottom Loading And Vapour Recovery For MC-306 Tank Motor Vehicles

(๒) ออกแบบให้สามารถใช้งานที่แรงดันไม่น้อยกว่า ๕๑๗ กิโลปาสกาล (๗๕ ปอนด์ต่อตารางนิ้ว) และสามารถทนแรงดันทดสอบได้ไม่น้อยกว่า ๑.๕ เท่าของแรงดันใช้งาน

(๓) ออกแบบให้มีการสูญเสียน้ำมันเชื้อเพลิงระหว่างใช้งานน้อยที่สุด โดยเมื่อถอดข้อต่อออกจากกันจะมีน้ำมันเชื้อเพลิงสูญเสียได้ไม่เกิน ๑๐ ลูกบาศก์เซนติเมตรต่อการถอดหนึ่งครั้ง โดยหาค่าเฉลี่ยจากการถอดสามครั้ง

(๔) ออกแบบให้มีการระบายน้ำมันเชื้อเพลิงที่ตกค้างอยู่ภายในจนหมดหลังการถ่ายเทน้ำมันเชื้อเพลิง

(๕) มีฝาครอบป้องกันฝุ่นละออง โดยฝาครอบต้องสามารถป้องกันน้ำมันเชื้อเพลิงรั่วไหลจากข้อต่อได้ด้วย

ข้อ ๒๑ ถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงและข้อต่ออุปกรณ์รับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง ได้ถึงต้องเป็นไปตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

(๑) ข้อต่อรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงต้องติดตั้งไว้ด้านซ้ายของรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง

(๒) ในกรณีที่มีข้อต่อรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหลายตัว ระยะห่างในแนวระนาบของจุดศูนย์กลางของข้อต่อต้องห่างกันไม่น้อยกว่า ๒๕๔ มิลลิเมตร (๑๐ นิ้ว) แต่ต้องไม่เกิน ๑.๘๓ เมตร (๖ ฟุต) ด้านหน้าของข้อต่อต้องอยู่ในแนวตั้ง และอยู่ลึกจากด้านที่กว้างที่สุดของตัวถังรถไม่เกิน ๑๕๒.๔ มิลลิเมตร (๖ นิ้ว)

(๓) ข้อต่อรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงต้องติดตั้งอยู่สูงจากระดับพื้นดินไม่เกิน ๑.๒๒ เมตร (๔ ฟุต) ในขณะที่ถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงว่างเปล่า และต้องอยู่สูงจากระดับพื้นดินไม่น้อยกว่า ๐.๔๕๘ เมตร (๑.๕ ฟุต) ในขณะที่บรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงเต็มถัง

(๔) ระบบท่อและอุปกรณ์ของถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงต้องออกแบบให้สามารถใช้งานที่แรงดันไม่น้อยกว่า ๕๑๗ กิโลปาสกาล (๗๕ ปอนด์ต่อตารางนิ้ว) และต้องสามารถทนแรงดันทดสอบได้ไม่น้อยกว่า ๑.๕ เท่าของแรงดันใช้งาน หากอุปกรณ์ใดไม่สามารถทนต่อแรงดันดังกล่าวได้ต้องแยกอุปกรณ์นั้น ๆ ออกจากจากระบบรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงได้ถัง

(๕) ถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงต้องมีอุปกรณ์นิรภัยระบายแรงดันและสูญญากาศ เพื่อป้องกันถึงเสียหายจากการเปลี่ยนแปลงแรงดันระหว่างการถ่ายเทน้ำมันเชื้อเพลิง

ข้อ ๒๒ ถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงของรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงต้องมีเครื่องตรวจวัดระดับน้ำมันเชื้อเพลิงติดตั้งไว้ทุกช่องบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อป้องกันการเติมน้ำมันเชื้อเพลิงล้นถัง โดยอาจเป็นระบบใดระบบหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ระบบเทอร์มิสเตอร์ (thermistor system) ได้แก่ ระบบตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิ ขณะที่เครื่องตรวจอยู่ในอากาศอุณหภูมิจะสูงกว่าเมื่ออยู่ในน้ำมันเชื้อเพลิง เมื่อมีน้ำมันเชื้อเพลิงมาสัมผัสกับเครื่องตรวจจะทำให้อุณหภูมิของเครื่องตรวจต่ำลง และทำให้ค่าความต้านทานไฟฟ้าของเครื่องตรวจเปลี่ยนแปลงไปและส่งสัญญาณไฟฟ้าไปยังสถานีจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง โดยระบบควบคุมที่สถานีจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงจะตรวจสอบระดับน้ำมันเชื้อเพลิงในถังและสั่งปิดวาล์วจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อป้องกันน้ำมันเชื้อเพลิงล้นถัง

(๒) ระบบออปติคัล (optical system) ได้แก่ ระบบตรวจสอบการสะท้อนแสงภายในเครื่องตรวจ ขณะที่เครื่องตรวจอยู่ในอากาศแสงจะสามารถสะท้อนกลับไปยังเครื่องตรวจจับแสง (photo detector) เมื่อมีน้ำมันเชื้อเพลิงมาสัมผัสกับเครื่องตรวจ ลำแสงจะไม่สะท้อนกลับไปยังเครื่องตรวจจับแสงและส่งสัญญาณไฟฟ้าไปยังสถานีจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง โดยระบบควบคุมที่สถานีจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงจะตรวจสอบระดับน้ำมันเชื้อเพลิงในถังและสั่งปิดวาล์วจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อป้องกันน้ำมันเชื้อเพลิงล้นถัง เครื่องตรวจระบบออปติคัลต้องอยู่ห่างจากวาล์วระบายอากาศเพื่อลดการเกิดฟ้าซึ่งจะรบกวนการทำงานของเครื่องตรวจ

ข้อ ๒๓ เตารับสัญญาณไฟฟ้า (receptacle) ที่ใช้กับเครื่องตรวจวัดระดับน้ำมันเชื้อเพลิงที่ติดตั้งบนรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงตามข้อ ๒๒ ต้องอยู่ห่างจากข้อต่อรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงไม่เกิน ๒.๑๓๔ เมตร (๗ ฟุต) และต้องอยู่ในตำแหน่งที่ไม่กีดขวางการปฏิบัติงานขณะถ่ายเทน้ำมันเชื้อเพลิง

ข้อ ๒๔ ระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๑ ต้องมีระบบท่อซึ่งมีพื้นที่หน้าตัดไม่น้อยกว่าพื้นที่หน้าตัดของท่อ ๑๐๑.๖ มิลลิเมตร (๔ นิ้ว) ปลายท่อต้องติดตั้งข้อต่อไอน้ำมันเชื้อเพลิงขนาด ๑๐๑.๖ มิลลิเมตร (๔ นิ้ว) ระบบท่อที่ต่อระหว่างช่องบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงกับระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องมีพื้นที่หน้าตัดไม่น้อยกว่าพื้นที่หน้าตัดของท่อ ๗๖.๒ มิลลิเมตร (๓ นิ้ว)

ข้อ ๒๕ ข้อต่อท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิงตามข้อ ๒๔ ต้องเป็นชนิดแบบสวมเร็วตามมาตรฐาน API RP 1004 Bottom Loading And Vapour Recovery For MC-306 Tank Motor Vehicles และห้ามใช้ข้อต่อสำหรับรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นข้อต่อไอน้ำมันเชื้อเพลิง

ข้อ ๒๖ ข้อต่อท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิงต้องติดตั้งในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) อยู่ในแนวเส้นผ่าศูนย์กลางของข้อต่อที่ใช้สำหรับรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงได้ถึงขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง และอยู่ห่างจากข้อต่อสำหรับรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงได้ถึงขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงไม่เกิน ๒.๑๓๔ เมตร (๗ ฟุต)

(๒) บริเวณหัวถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงด้านท้ายรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง

(๓) ศูนย์กลางของข้อต่อท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิงต้องสูงจากระดับพื้นดินไม่เกิน ๑.๕๒๔ เมตร (๕ ฟุต) ในขณะที่ถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงว่างเปล่า และไม่น้อยกว่า ๐.๖๐๘ เมตร (๒ ฟุต) ในขณะที่บรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงเต็มถึง

ข้อ ๒๗ อุปกรณ์ของระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๑ ที่ติดตั้งอยู่เหนือถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงต้องติดตั้งอยู่ต่ำกว่าระดับโครงป้องกันของรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงกรณีรถพลิกคว่ำ (overturn protection)

ข้อ ๒๘ ก่อนการใช้งานครั้งแรก ระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๑ ต้องได้รับการทดสอบว่าสามารถควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงได้ โดยทำการทดสอบด้วยแรงดัน ๔,๕๐๐ ปาสกาล (๑๘ นิ้วน้ำ) และแรงดันสุญญากาศ ๑,๕๐๐ ปาสกาล (๖ นิ้วน้ำ) เป็นเวลา ๕ นาที และต้องมีแรงดันเปลี่ยนแปลงได้ไม่เกิน ๑๕๐ ปาสกาล (๓ นิ้วน้ำ) และต้องทำการทดสอบระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๑ ว่าสามารถควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงได้โดยวิธีดังกล่าวทุก ๆ สองปี หรือทดสอบโดยวิธีการอื่นตามที่กรมธุรกิจพลังงานกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

มาตรฐานของอุปกรณ์และผู้ทดสอบระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง

ข้อ ๒๙ อุปกรณ์ควบคุมการจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงของแท่นจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามข้อ ๑๕ อุปกรณ์ของระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๑ ตามข้อ ๑๖ และอุปกรณ์ของระบบควบคุม

ไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๒ ตามข้อ ๑๗ ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กรมธุรกิจพลังงานกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓๐ การทดสอบระบบของหน่วยควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงตามข้อ ๘ ระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๑ ตามข้อ ๑๖ และระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๒ ตามข้อ ๑๗ ต้องดำเนินการโดยกรมธุรกิจพลังงานหรือผู้ทดสอบที่มีคุณสมบัติตามกฎหมายที่ออกตามมาตรา ๗ (๔)

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๑ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ก และสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ข ซึ่งตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตามข้อ ๒ ที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ อยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ หรือได้รับความเห็นชอบแบบแปลนแผนผัง และแบบก่อสร้างตามประกาศกรมโยธาธิการ เรื่อง มาตรฐานความปลอดภัยของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทที่ ๑ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๘ หรือประกาศกรมโยธาธิการ เรื่อง มาตรฐานความปลอดภัยของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทที่ ๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๘ ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันการเติมน้ำมันเชื้อเพลิงล้นถัง ตามข้อ ๑๖ (๔) เว้นแต่ในกรณีที่มีการทดสอบถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดินตามกฎหมาย สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวจะต้องติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันการเติมน้ำมันเชื้อเพลิงล้นถังตามข้อ ๑๖ (๔)

ข้อ ๓๒ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ข ที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ อยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ที่ได้จัดให้มีระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๑ และระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิง ลักษณะที่ ๒ แล้ว แต่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ ให้สามารถใช้ระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวได้ต่อไป แต่หากมีการดัดแปลง ต่อเติม หรือเปลี่ยนแปลงระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าว ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓๓ ภายใต้บังคับข้อ ๓๑ และข้อ ๓๒ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ก สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ข คลังน้ำมันเชื้อเพลิง สถานที่เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีการรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงโดยตรงขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง และสถานที่ที่มีการรับหรือจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงโดยระบบขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงทางท่อและจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงให้กับรถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงในเขตพื้นที่ตาม

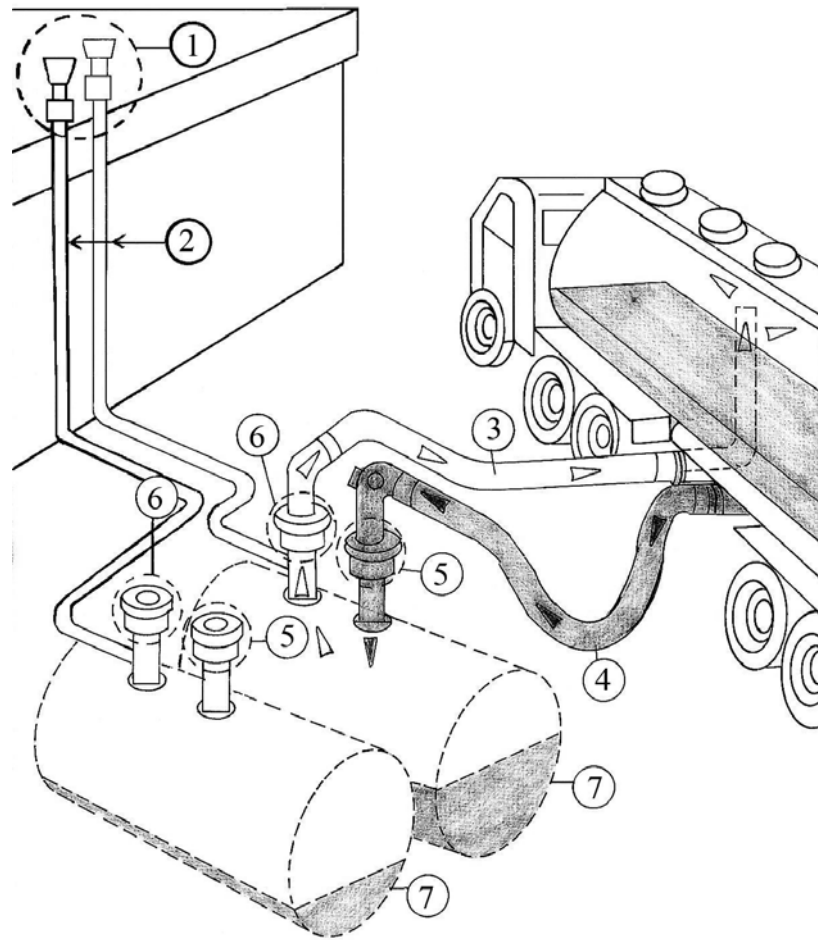
ข้อ ๒ ที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ อยู่ก่อนวันที่ กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ หรือได้รับความเห็นชอบแบบแปลนแผนผัง และแบบก่อสร้างตามประกาศ กรมโยธาธิการ เรื่อง มาตรฐานความปลอดภัยของสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทที่ ๑ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๘ หรือประกาศกรมโยธาธิการ เรื่อง มาตรฐานความปลอดภัยของสถาน บริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทที่ ๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๘ ที่ยังไม่มีระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายนี้ ต้องจัดให้มีระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงภายในหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๓๔ รถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงตามข้อ ๑๘ ซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง ทางบกก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ต้องจัดให้มีระบบควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงภายในหนึ่งปี นับตั้งแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

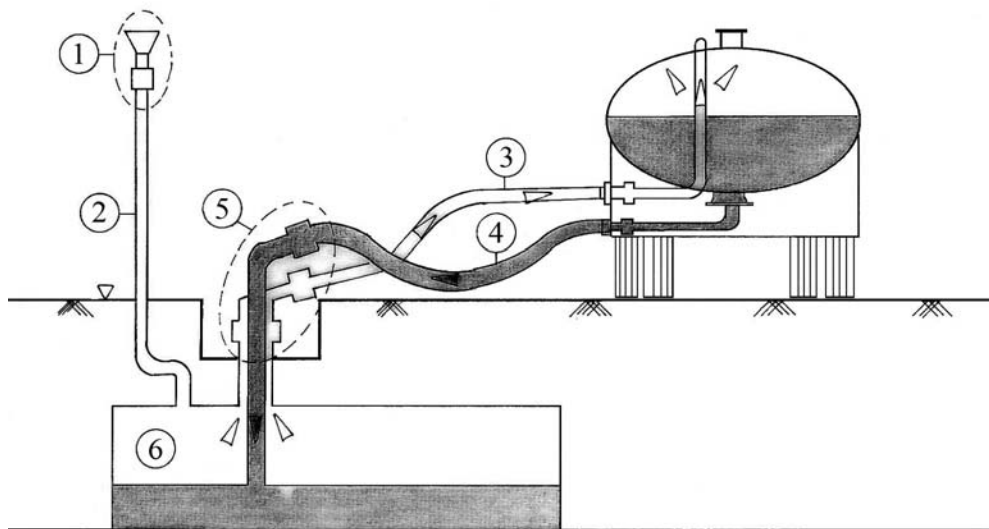
ปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน

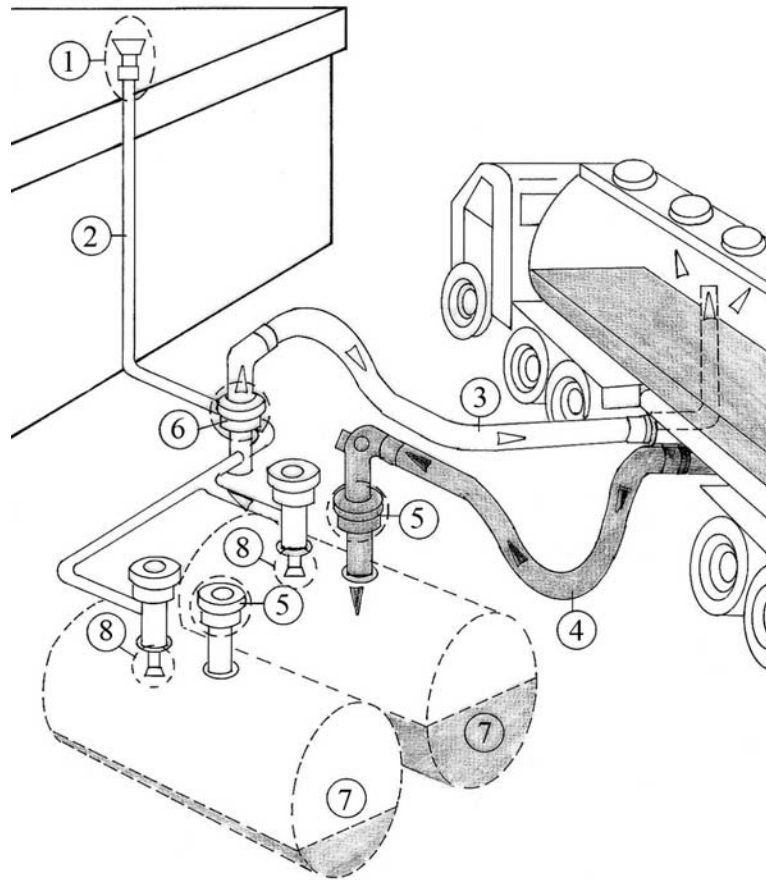
ตัวอย่างภาพประกอบที่ 1 ระบบท่อแยก

- ① อุปกรณ์รักษาแบบระบายความดันและสุญญากาศ
- ② ท่อระบายไอน้ำมันเชื้อเพลิง
- ③ สายอ่อนนำไอน้ำมันเชื้อเพลิงกลับสู่ถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง
- ④ สายอ่อนลงน้ำมันเชื้อเพลิงเข้าสู่ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน
- ⑤ ข้อต่อที่รับน้ำมันเชื้อเพลิง
- ⑥ ข้อต่อที่ไอน้ำมันเชื้อเพลิง
- ⑦ ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน

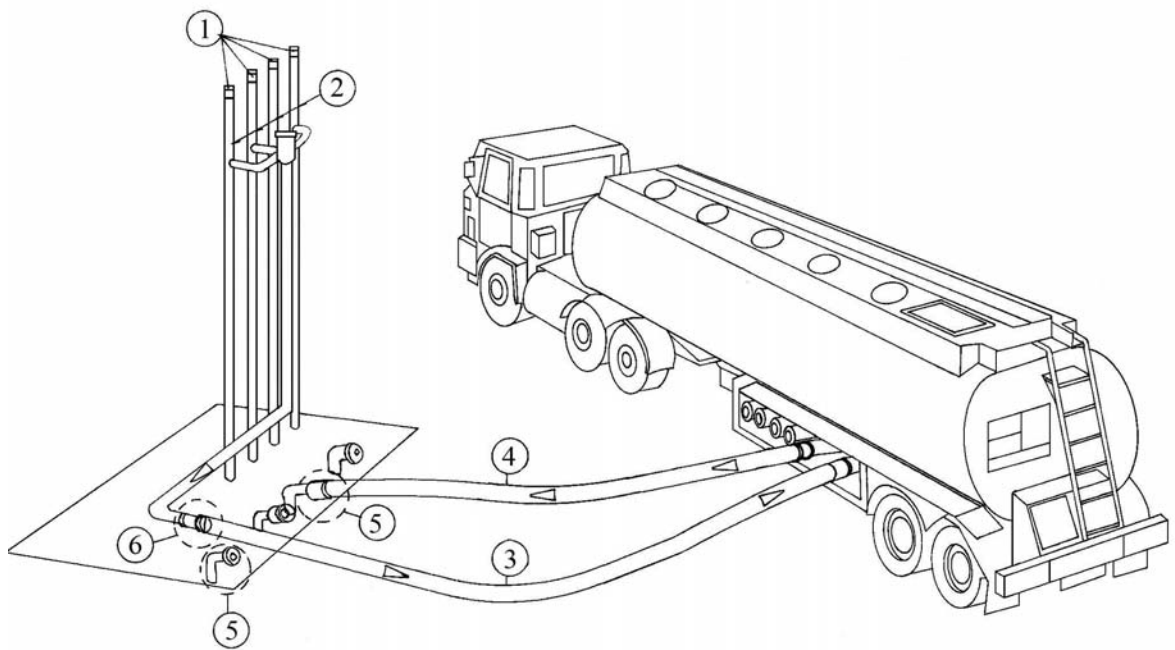
ตัวอย่างภาพประกอบที่ 2 ระบบท่อสองชั้น

- ① อุปกรณ์นิรภัยแบบระบายความดันและสูญญากาศ
- ② ท่อระบายไอน้ำมันเชื้อเพลิง
- ③ สายอ่อนนำไอน้ำมันเชื้อเพลิงกลับสู่ถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง
- ④ สายอ่อนลงน้ำมันเชื้อเพลิงเข้าสู่ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน
- ⑤ ข้อต่อสองชั้น สำหรับรับน้ำมันเชื้อเพลิง และนำไอน้ำมันเชื้อเพลิงกลับ
- ⑥ ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน

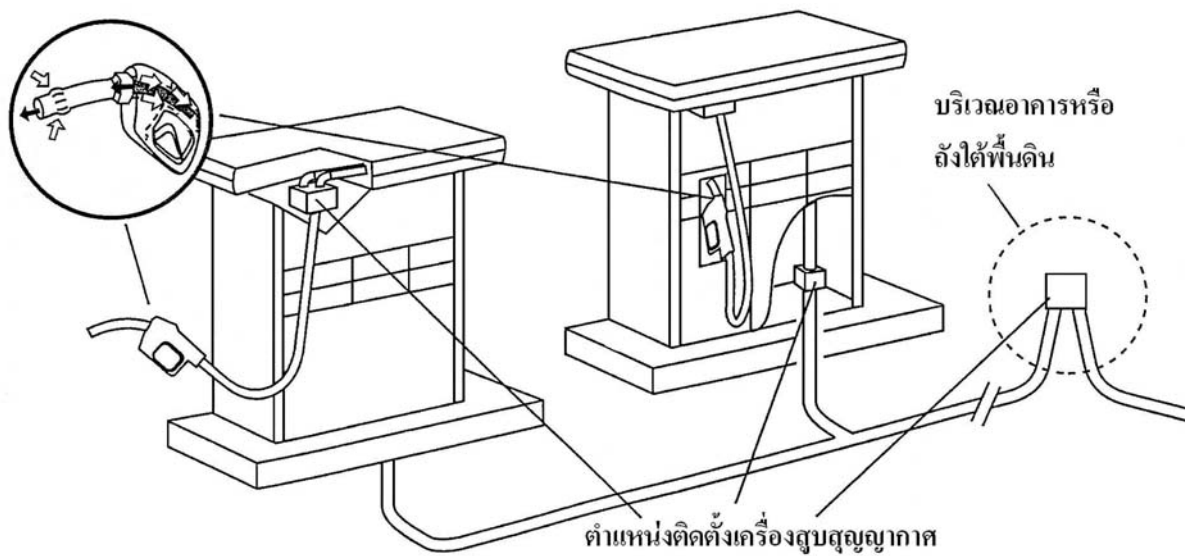
ตัวอย่างภาพประกอบที่ 3 ระบบท่อร่วม

- ① อุปกรณ์นิรภัยแบบระบายความดันและสุญญากาศ
- ② ท่อระบายไอน้ำมันเชื้อเพลิง
- ③ สายอ่อนนำไอน้ำมันเชื้อเพลิงกลับสู่ถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง
- ④ สายอ่อนลงน้ำมันเชื้อเพลิงเข้าสู่ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน
- ⑤ ข้อต่อที่รับน้ำมันเชื้อเพลิง
- ⑥ ข้อต่อท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิง
- ⑦ ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน
- ⑧ อุปกรณ์ป้องกันน้ำมันเชื้อเพลิงไหลเข้าสู่ท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิง

ตัวอย่างภาพประกอบที่ 4
ระบบท่อร่วมที่จุดต่อร่วมอยู่สูงกว่าถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง

- ① อุปกรณ์นิรภัยแบบระบายความดันและสุญญากาศ
- ② ท่อระบายไอน้ำมันเชื้อเพลิง
- ③ สายอ่อนนำไอน้ำมันเชื้อเพลิงกลับสู่ถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง
- ④ สายอ่อนลงน้ำมันเชื้อเพลิงเข้าสู่ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน
- ⑤ ข้อต่อที่รับน้ำมันเชื้อเพลิง
- ⑥ ข้อต่อท่อไอน้ำมันเชื้อเพลิง

ตัวอย่างภาพประกอบที่ 5 ระบบสายดิน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันยังไม่มีหลักเกณฑ์ในการควบคุม
ไอน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งเก็บรักษาไว้ในสถานที่เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง คลังน้ำมันเชื้อเพลิง
และรถยนต์ใช้น้ำมันเชื้อเพลิง ส่งผลให้เกิดปัญหามลภาวะในอากาศเพิ่มมากขึ้น เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว
จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้